

קוֹצִין דְּשַׁעֲרֵי תְּלִיין בְּתַקוּנוֹי, קבוצה של שערות שהם הד' נימין מאחורי

רישא דא"א תלוייסת ומשתלשלים ואינן מתערבים נימא בנימא, בתקונן שהם

גולגלתא ששם חסד דעתיק, ובמו"ס ששם גבורה דעתיק, **נְקִי פַעְמַר נְקָא עַד**

בְּתַפּוּי נקיים כצמר נקי ולבן, ומגיעים עד כתפיו של א"א, ושואל. **עַד בְּתַפּוּי**

סְלָקָא דְּעֵתָךְ האם יעלה על דעתך עד כתפיו, שפירושו כל רוחב ועובי כתפיו הם

מכוסים, וזה אי אפשר, אלא א"כ תהיה האוון העליונה מכוסה, וזה אינו כדלקמן, אי נמי

פריך עד כתפוי סלקא דעתך דמשמע שכל אורך הכתפיים מן הצואר אל הזרוע הם מכוסים,

וא"כ מסתלקים השערות מעל העורף ויוצאים לחוץ לכסות כל אורך הכתפיים ונמצא העורף

מגולה, וזה אינו כי הזוה"ק אמר עד רישא דכתפוי דהיינו תחילת הכתפיים שבשני צדדי

הצואר הסמוכים לצואר בלבד באופן שאינו נראה העורף כלל, ומתרץ **אַלְא עַד**

רִישֵׁי דְּכַתְּפּוּי השערות משתלשלות עד ראש ותחילת הכתפיים הסמוכים לצואר,

דְּלֵא אַתְּחִזִי קוּדְלָא שלא יתגלה ויראה העורף דא"א שהוא מקור הדינים

והקלי'. **מְשׁוּם דְּכַתְּיב** לפי שכתוב (ירמיה ב) **כִּי פָּנָו אֵלַי עוֹרָף וְלֵא**

פָּנִים כלומר ישראל בחטאייהם נמשכים אחר העורף שהוא מקור הדינים שבו אחיזת

החיצונים, וכל העורף העליון מכוסה בשערות לכפות את הדינים וגם לבסמם ע"י השפע

הנמשך ממוחא סתימאה. **וְשַׁעֲרָא סְלִיק אַבְתְּרוּי דְּאוּדְנִין** והשערות של

הד' נימין דשערי שאחרי רישא דא"א עולים אחרי האוזנים דא"א ואינם נמשכים דרך האוזנים

כי השער אינו מצוי מעל גבי אוזנים דא"א, **דְּלֵא לְחַפְיָא עֲלוּי** שלא יכסו על

האזנים כי האוון צריכה להיות מגולה להקשיב, **דְּכַתְּיב** כמש"כ (דברי הימים ב' ו' מ')

יְהִיוּ נָא עֵינֶיךָ פֶּתַחַת וְאַזְנוֹיְךָ קְשׁוּבוֹת (להיות אָזְנוֹיְךָ פְּקוּחוֹת)

הרי לפניך שהאזנים צריכות להיות מגולות כדי להקשיב לתפילות של עם ישראל.

שֶׁעָרָא דְנַפְיָךְ מִבְּתַר אוֹזְנוֹי הד' קוצין דשערי שאחורי רישא דא"א

שנמשכים עם ד' חיוורתני על העורף דא"א שיוצאים מאחורי אזנו של א"א

ואינם מכסים את האזנים, **כּוֹלֵיהּ בְּשִׁקּוּלָא** כולם שוים באורך אחד בשוה. **לָא**

נְפִיָךְ דָּא מִן דָּא לא יוצא זה מזה, פי' שתיקוני הזקן אינם כ"כ שלמים, שיש קצת

שערות ארוכות וקצת קצרות, אבל שערות אלו דד' קוצין כולן בשיעור אחד, שאין שער

אחד קצר ואחד ארוך, **הִתְקוּנָא שְׁלִים** והם בתיקון שלם מצד חכמה דא"א, שהיא

כוללת הכל, שבה החשבון שלם אלף אלפים רבוא קוצי דשערי. **הִתְקוּנָא יֵאָדָה** בתיקון

נאה חלקים וטובים, משא"כ בזקן שהם קשים והם מצד הבינה דא"א. **הִתְקוּנָא**

שְׁפִירָא בתיקון יפה מצד הדעת כמש"כ "ישראל אשר בך אתפאר" והם ארוכים ויפים

משא"כ שערות הזקן. **הַתְּאִיב לְמַחְמֵי** כל העולמות תאבים לראותם, כי הם נחמדים

למראה ומקבלים מהם שפע והארה. **הֵיאֻבְתָּא וְחֲדוּתָא דְצַדִּיקֵיָא,**

דְּאֵינוּן בְּזַעִיר אַפִּין התשוקה והשמחה של הצדיקים שעולים ומגיעים עד ז"א

בלבד ורצונם לעלות עוד ועוד, **לְמַחְמֵי וְלֵאתֵדְבָקָא בְּתְקוּנוֹי**

דְּעֵתִיקָא סְתִימָאָה דְכָלָא כדי לראות ולהדבק בתיקוני השערות של העתיקא

שהוא א"א הסתום מן הכל, ופירושו כי נשמות הצדיקים ע"י לימוד התורה שלהם וע"י תרי"ג

המצוות והמעשים הטובים, הם מעלים מ"ן ומורידים שפע ויש להם חשק לראות איך השפע

יורד ממו"ס דא"א למו"ס דז"א, כי מז"א נמשך השפע גם להם.

עד עתה השמיע לנו ענין אותם הד' נימין שאחורי רישא דא"א,
ועתה מפרש כל בחינות י"ג קוצי דשערי.

תִּלְתַּת עֶשֶׂר נִימִין דְּשַׁעְרֵי שלשה עשר נימין של שערות דהיינו י"ג אגודות

של שערות, ארבע אחורי רישא דא"א, **קִיּוּמֵי מַהֲאֵי סְטָרָא**

וּמַהֲאֵי סְטָרָא דְגוּלְגוּלְתָא, לְקַבִּיל אֲנַפּוּי ועוד תשע עומדים מצד

זה ומצד זה של הגולגולת כנגד פניו, ד' נימין משתלשלים בפן ימין, וד' נימין בפן שמאל, הרי

י"ב ועוד אחד בראשו שהוא שורש כולם וכולל את כולם כדלקמן הרי י"ג. **וּבְאֵינּוּן**

שְׂרִיין שַׁעְרֵי לְאַתְּפִלְגָא ובאלו י"ג נימין דשערי דרישא דא"א מתחילים

השערות להתחלק-תחילה לצד הפנים בפן ימין ואח"כ לצד שמאל פן שמאל, כי התשע נימין

יוצאים מחכמה ובינה דמוחא סתימאה, ולכן מתחלק ד' בפן ימין כי הוא חכמה דחכמה, וד'

בפן שמאל כי הוא בינה דחכמה, ולצד האחור הוא מהדעת דחכמה, משא"כ בחיורתי לא

שייך לומר שמתחלקים כי הם עצם העור הלבן. וכן הדיקנא כולה מצד הפנים ואינם

מתחלקים [מג]. **לִית שְׂמַאלָא בְּהַאי עֵתִיקָא סְתִימָאָה, כְּלָא**

יְמִינָא אין בחינת שמאל בזה הא"א הסתום, כלומר אין בו בחי' דינים אלא כולו רחמים

פשוטים, ולכן אע"פ שאמרנו שהשערות מתחלקות ימין ושמאל ואחור בכל זאת כולו בחינת

ימין ורחמים ושני הפנים הם חשובים כאחד, והאור הזה שהוא בחינת רחמים דא"א

אור הרשב"י

[מג] הפירוש שכתבנו למעלה הוא משער דשערי שהם מצד הפנים מתפלגין אבל

מאמרי רשב"י, וכן מספר קול ברמה ועוד, אותם שהם באחורי רישא דא"א אינם

אמנם הרב יפה שעה פי' כי רק קוצי מתחלקים.

הלימוד היומי

אַתְּחִי וְלֹא אֶתְחִי נראה ולא נראה כי גם הרחמים אינם ניכרים, כי אין האור ניכר אלא מתוך החושך, ובא"א אין לא חושך ולא דין, ולכן לא ניכרים הרחמים ולכן אמר "ולא אתחזי", ומ"ש "אתחזי" כאשר הא"א מאיר בעינא פקיא על ז"א ע"י מצחא דרעוא דרעין אז ניכר שיש כאן רחמים גדולים, כי המצח מגולה ויכולים זו"ן ואו"א להסתכל למצח א"א ולקבל השפע. **סְתִים וְלֹא סְתִים** ועוד אמר שפעמים אורו של א"א סתום ע"י השתלשלות הנימין שבפן ימין ובפן שמאל שהם מכסים ב' צדדי הפנים ואין או"א וזו"ן יכולים להסתכל בפניו. ופעמים בעת רצון מסתלקים הנימין לצדדים כנודע מיחוד הווי"ן, ויכולים או"א וזו"ן להסתכל בפניו דא"א. **וְהָאֵי בְּתַקּוּנִיהָ, כָּל שָׁפָן בִּיהָ** ועתה מבאר לנו הזוהר עוד יותר, שזו"ן לא יכולים להסתכל בתיקונו שהם התשעה נימין והתשעה חיוורתי היורדים על הפנים דא"א כל שכן שאינם יכולים להסתכל באור פניו ממש.

וְעַל הָאֵי תְּאִיבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעִרְפָּא בְּלִבְהוֹן ועל זה חשקו בני ישראל להבחין ולדעת מה ההבדל בין כאשר פרצוף ז"א מתנהג במידות החסד והרחמים, לבין פרצוף א"א שהוא בעל הרחמים והיו רוצים להבין זה בלבם, **דְּכַתְּיב, (שמות יז) הִיֵּשׁ יְהוָה בְּקַרְבָּנוּ אִם אֵין.** פירוש **בֵּין זְעִיר אַנְפִּין דְּאַקְרִי יְהוָה, וּבֵין אַרְיָ אַנְפִּין דְּאַקְרִי אֵין** שרצו לדעת ולהכיר השפעתם מהיכן היתה נמשכת אליהם אם מז"א הנקרא הו"ה אם מא"א הנקרא אין, כי אם ידעו שהשגתם היא מא"א אור הכתר עצמו כ"ש שיוכלו להשיג אור ז"א, ואמנם היה כל זה דרך נסיון כי נסתפקו שאולי אין אור א"א עצמו שולט עליהם כי אם דרך ז"א, וכאילו אור א"א מגיע רק לז"א וז"א משפיע למלכות והמלכות משפיעה עליהם, או שבאמת אור א"א